

Uniek bosbouwmuseum in Nieuw Milligen

Waar de liefde voor een oude motorzaag toe kan leiden

Toen Nico Henkens in 1973 een toen tien jaar oude motorzaag in handen kreeg is dat het moment geweest waarop een zeer unieke hobby begon. Met een bijna fanatiek te noemen instelling was de Edenaar voortdurend op zoek naar bijzondere exemplaren en/of onderdelen. Uiteindelijk resulteerde de verzamelwoede in een motorzaagmuseum, waar inmiddels ook andere bosbouwgereedschappen en -producten een plek hebben gevonden.

"Eigenlijk is het begonnen tijdens de grote storm van 1973. Er was rondom ons huis in Wageningen en op de plek waar wij altijd paardreden zoveel hout gevallen dat we besloten dat eigenhandig op te ruimen", vertelt Nico Henkens. "Ik kreeg van een vriend een tien jaar oude motorzaag om die klus te klaren. Ik vond het een prachtig apparaat en toen ik het ding na een paar jaar niet meer aan de praat kreeg ben ik rond gaan vragen naar onderdelen. Zo is het allemaal begonnen."

Oudste exemplaar uit 1917

Na 25 jaar is de verzameling uitgegroeid tot 250 exemplaren. "De oudste motorzaag dateert uit 1917, het jongste exemplaar uit 1970", aldus de 41-jarige verzamelaar. "In de beginperiode had ik de motorzagen op mijn kamer

staan. Maar de tijd dat de bakken petroleum onder mijn bed stonden heb ik inmiddels achter me gelaten". De motorzagen verdwenen naar de schuur, die al snel te klein bleek. "Twee jaar geleden kreeg ik de beschikking over een deel van een voormalige meubeltoonzaal van 200 m², waar ik het museum heb ingericht." Het museum is gevestigd boven het kantoor en de lesruimte van Van der Poel Bosbouwartikelen in Nieuw Milligen. "Op zich is dat een voordeel: zij vinden het leuk en er loopt altijd wel iemand van hen mee als er bezoekers komen".

Zijn huidige baan heeft Nico Henkens ook aan zijn verzamelwoede overgehouden. In 1990 was hij deelnemer aan de tentoonstelling tijdens de Bosbouwmanifestatie in Apeldoorn. Daar is hij in contact gekomen met Stierman, het bedrijf waar hij nu werkzaam is als productmanager bosbouwgereedschappen.

Openingstijden/ bereikbaarheid

Het museum is gevestigd in Nieuw Milligen aan de Amersfoortseweg 205. Nieuw Milligen ligt ter hoogte van Kootwijk, parallel aan de A1. In principe zijn belangstellenden welkom, tijdens kantooruren. Ook zijn bezoeken op afspraak mogelijk. Daarvoor kunt u bellen met Nico Henkens: 0318-621854 ('s avonds).

Uitbreiding assortiment

"Op een gegeven moment kom je wat de zagen betreft op een dood spoor", vertelt Nico Henkens. "De meeste exemplaren heb je wel, dus je gaat ook op andere zaken letten, als het maar met bosbouw te maken heeft." Het assortiment werd voorzichtig aan uitgebreid met bijlen, (oude) boeken, vakliteratuur en allerlei

Overzicht van de expositieruimte in het museum

Nico Henkens: "Elk klein succesje geeft weer een nieuwe kick"

andere voorwerpen die 'forestry related' zijn. "De laatste tijd ben ik eigenlijk meer bezig met de 'frutsels' er om heen. Hoe makkelijker het is om ergens aan te komen, hoe minder aardig het is. Het voor mij een sport om te zoeken naar zaken die te maken hebben met motorzagen en bosbouw. Ik ben voornamelijk in de slag met buitenlandse bedrijven". De nadruk ligt nu vooral op posters, boeken, kaarten, schaalmodellen, buckles (gespen) en bedeltjes in de vorm van motorzagen en bijlen voor aan een halsketting. Uiteraard zijn al deze zaken ook te zien (en te bestellen) in het museum.

Start nieuwe serie

Nico Henkens heeft onlangs de hand weten te leggen op prachtige oude (sepia) bosbouwfoto's, die hij in eigen beheer heeft gereproduceerd voor het museum. Met enkele van deze foto's zullen we dit jaar de rubriek "Van dik hout..." gaan verzorgen. De eerste aflevering vindt u al in dit nummer van het Nederlands Bosbouw tijdschrift op pag. 41

In Nederland is Nico Henkens eigenlijk de enige die deze 'hobby' er op na houdt en waarschijnlijk ook degene die er het meeste van afweet. Maar wereldwijd zijn er nog meer van die 'malloten', zoals de Edenaar zichzelf noemt.

Internationale contacten

Via vakbladen, catalogi en bedrijven komen de internationale verzamelaars vaak bij toeval met elkaar in contact. "Ik heb goede contacten met verzamelaars uit o.a. Duitsland, Engeland, Amerika, Canada, Australië en Luxemburg. In Amerika ben ik ook zelf geweest." Vorig jaar verstuurde Nico Henkens vier volle pallets met motorzagen naar Amerika. "Aan de westkust wonen vier verzamelaars, voor wie ik in Europa wel eens inkoop. Vroeger hield ik alle dubbele exemplaren zelf, maar dat doe ik niet meer. In vergelijking met Europa hadden ze in Amerika en Canada hele andere merken, zodat je ze nog wel eens wat leuks kunt opsturen." Van alle verzamelaars is de Nederlander de enige die zijn privéverzameling in een museum heeft ondergebracht. "In Duitsland is ook een museum met oude bosbouw gereedschappen,

maar zover ik weet in een andere vorm".

Nu de enorme partij motorzagen en andere aanverwante artikelen uit huize Henkens verdwenen zijn naar de expositieruimte in Nieuw Milligen kunnen de huisgenoten weer beter uit de voeten. Hoewel ze nog altijd moeten uitkijken niet om te komen in de enorme stapels boeken, naslagwerken, catalogi, posters, foto's en ander materiaal. Zo reed Nico Henkens onlangs nog, tot ergernis van zijn vrouw en tot grote hilariteit van zijn kinderen, enkele dagen rond met 2 opgezette zwijnen in de achterbak van zijn auto. "Die kon ik ergens op de kop tikken. Leuk voor het museum, dacht ik. Het duurde alleen een paar dagen voor ik daar naartoe kon rijden, en ze mochten het huis niet in".

Altijd op zoek

"Hoe klein het succesje ook is, het geeft altijd een enorme kick als je weer iets op de kop kunt tikken." Het is voor Nico Henkens een tweede natuur geworden om altijd oplettend te zijn. "Bij legerdumps, in hallen van machinefabrieken, overal ligt wel iets wat je kunt gebruiken." Maar inmiddels weten insiders van zijn bestaan af en worden oude en afgekeurde zagen en andere werktuigen naar het museum gebracht. "Van Staatsbosbeheer en van de stichting Het Geldersch Landschap heb ik bijvoorbeeld al oude motorzagen en gereedschappen gekregen. Ze weten dat het in het museum goed terecht komt. Een paar maanden terug kreeg ik een hele grote kettingzaag van een zagerij uit Ruurlo. Die moest met een kraanwagen opgehaald worden. Later bleek dat hij niet eens in het museum naar binnen kon. Die staat nu als pronkstuk bij de ingang."